

foråret 1951 ved loven af 25. maj om ændring af folkeforsikringsloven blev pålagt de statsanerkendte sygekasser til at yde medlemmerne hjælp såvel til livsvigtig som til særlig betydningsfuld medicin.“

Lovforslaget gav i folketinget anledning til nogen debat, bl. a. angående sygekassernes dækning af udgifter til medicin, men dets bestemmelser mødte tilslutning fra alle sider.

Det udvalg, som fik sagen til behandling, og hvis arbejde ikke resulterede i ændringsforslag, udtaler i sin enstemmige betænkning bl. a.:

„Udvalget har i forbindelse med den foreslåede nye § 218 A i lov om offentlig forsorg drøftet spørgsmålet om mulighed for indrivelse af eventuelle skyldige bidrag og er med henblik herpå enig med ministeren i at måtte anbefale en *koordinering af de nordiske landes folkeregistre* som stærkt ønskelig.“

Lovforslaget vedtoges uændret og enstemmigt.

59. Lov om udskydelse af revision af visse bestemmelser i lov om offentlig forsorg (offentlig støtte til institutioner for børneforsorg). (Socialminister *Strøm*). [A. sp. 1265. — C. sp. 101].

Fremsat mundtligt i folketinget $20\frac{1}{2}$ (F. sp. 2304). 1. beh. $\frac{9}{2}$ (F. sp. 2755). Partiernes ordførere: Sofie Pedersen, Foged, Gottschalck-Hansen, A. C. Normann og Petra Petersen. 2. beh. $14\frac{1}{2}$ (F. sp. 2811). 3. beh. $17\frac{1}{2}$ (F. sp. 2918). *Loven stadfæstet 22. februar 1956.* (Lovt. nr. 37).

Ved loven udskydes den i § 2, stk. 2, i lov nr. 92 af 14. marts 1951 om ændringer i forsorgsloven vedrørende forøget offentlig støtte til institutioner for børneforsorg omhandlede lovrevision til folketingsåret 1957—58.

Som begrundelse for udskydelsen anføres i bemærkningerne til lovforslaget:

„Lov nr. 92 af 14. marts 1951 om ændringer i forsorgsloven vedrørende forøget offentlig støtte til institutioner for børneforsorg bestemmer i § 2, stk. 2:

„Forslag om lovens revision vil være at forelægge rigsdagen i den ordentlige rigsdagssamling 1955—56“.

Baggrunden for denne bestemmelse var, at man mente at burde begrænse gyldigheden af loven til 5 år, således at der efter udløbet af dette tidsrum på grundlag af de i mellemtiden indvundne erfaringer ville være at fremsætte forslag om statens støtte til institutioner for børneforsorg i den påfølgende tid.